

**Avui no
hi haurà
reunió del
Consell**

El Conseller Delegat de la Generalitat, senyor Josep Terradellas, ha passat bona part del matí al seu despatx oficial, on ha rebut nombroses visites i ha celebrat diverses conferències.

A la secretaria del Conseller Delegat no han facilitat als periodistes cap notícia d'interès informatiu.

Amb motiu d'haver-se celebrat ahir el Consell extraordinari que presideix el senyor Companys, ha quedat suspesa la reunió ordinària setmanal que es celebra tots els dissabtes.

La situació dels feixistes és cada dia més compromesa S'apropen jornades decisives

COMPANYS HA REBUT EL CAPITÀ BAYO

L'Honorable President de la Generalitat ha passat el matí al seu despatx particular de la Residència, treballant amb els seus secretaris. El senyor Companys ha rebut diverses visites, entre les quals cal destacar la del capità Bayo, que ha conferenciat extensament amb el President.

A la Secretaria de la Presidència han manifestat aquest matí a alguns periodistes que no hi havia noves d'interès informatiu, i han fet constar que havia estat al Palau, per tal de saludar el senyor Companys, el cap de la novena centúria de la columna «Francesc Macià - Lluís Companys», senyor Miquel Ferrer Vilches.

A Londres consideren que Franco ha fracassat

Londres, 14. — El redactor diplomàtic del «News Chronicle» deia, en la crònica d'ahir: «L'atac del general Franco contra Madrid és considerat, en els medis ben informats de Londres, com un fracàs. Hom creu que la partida és completament perduda al sud-oest de Madrid, lloc on els rebels han concentrat les seves forces. Es creu que Franco, desarmat pels continuats fracassos en aquest sector, iniciarà l'atac pel nord-oest. En el medi autoritzat de Madrid i Londres es creu que en aquest sector tampoc la sort no l'acompanyarà.»

Madrid, 14. — «El Político», en la seva impressió de matinal, diu: «Els fronts propers a Madrid —anomenem propers els que són a les seves mateixes portes— han sofert en el dia d'ahir una petita variació. Res de fonamental, en resum, ni res que pugui influir en la marxa definitiva de les operacions.

No es tracta d'ahir d'iniciar l'atac a fons. Només uns moviments tàctics conduents a rectificar les nostres línies, que s'acompliren amb precisió matemàtica.

L'enemic fou incapaç de resistir la nostra empenya i es replegà cap a un altre sector on els milicians de la República hagueren de cedir una mica de terreny que no significa ni més gran perill per a Madrid ni una fugida davant l'enemic. A canvi d'això, una bateria facciosa de llarg abast, potser alguna de les que dies enrera disparava sobre Madrid, calgué a les nostres mans.

Semblaria absurd, ja que són els feixistes els que ataquen Madrid, però la veritat és que la seva situació és de dia en dia més compromesa.

En el fons, aquest desig dels facciosos d'arribar a Madrid va a proporcionar al poble treballador una victòria molt més ràpida del que hom suposava; però per a això no cal adormir-se en els llorers. Cal seguir lluitant intonsament amb la mateixa decisió i coratge que aquests dies passats.

El dia d'ahir fou d'emoció per als madrilenys. Els combats aeri se succeïren sobre la capital davant l'alegria una mica inconscient de la gent que celebrava la caiguda dels aparells enemics als afores, sense pensar potser que alguns d'ells o els projectils de les seves metralladores podien anar a parar sobre els seus caps.

Un dia, doncs, com si fos d'espera per a les jornades decisives.

Franco és un general d'escàs relleu...

L'opinió internacional li és cada dia més adversa, sobretot després del seu fracàs davant Madrid

Paris, 14. — Les notícies que arriben d'Espanya han influït extraordinàriament l'apreciació dels cercles polítics sobre els esdeveniments espanyols.

En general es nota una tendència, cada vegada més accentuada, a jutjar Franco com un militar d'escàs relleu, els únics èxits del qual han estat deguts a la manca de preparació de les milícies republicanes.

Als cercles militars es considera que Franco, quan ha estat qüestionat de la guerra que ell assumia, s'ha demostrat una superioritat aclaparadora.

Els avions, tancs, carros i l'artilleria que posseeix, ha donat una superioritat en aquesta guerra de

material —o sigui a totes les operacions al Sud i Sud-oest de Madrid—, que pogué haver desmoralitzat les milícies governamentals.

No obstant el fet que s'hagi produït una reacció en les files republicanes en el moment en què la superioritat de la guerra de material ja no existia, fa creure que Franco, en lloc d'insistir en la seva tàctica de penetrar a Madrid per mitjà d'assalts intermitents, prepara una ofensiva a l'

Als cercles polítics i militars oficials es consideren molt versemblants les informacions que han tramés a llurs periodics els corresponents dels diaris sud-americans. Guibé tots els —ens referim als de més tiratge— estan en contacte amb

les principals figures del moviment feixista espanyol.

Fins ara les informacions estaven inspirades en el mateix motiu de: «demà prendrem cafè a la Porta del Sol». En canvi, ara els comentaris són més seriosos. «Franco —diu el corresponent de «La Nación», de Buenos Aires— desitja atacar a fons Madrid. Ha donat ordres de reclutar 20.000 moros més per a l'atac final contra la capital de la República. Els militars prendran Madrid encara que hagin de destruir barri sobre barri.

Així, doncs, queda confirmat tot el que deien ahir sobre les intencions de Franco. Se veia ben clar en el comunicat del quarter general de Salamanca que Franco i els seus

amics variaven de to i preparaven l'opinió europea davant qualsevol eventualitat.

No és sols la qüestió interna la que preocupa Franco. Hi ha la situació internacional. Els generals facciosos saben que l'evolució de la política europea no els és favorable. Ahir es va reunir a París la delegació parlamentària d'esquerres. Léo Blum declarà que no podia canviar l'actitud del Govern en allò referent a Espanya; però la reunió té importància perquè els radical-socialistes, fins ara partidaris de la no intervenció, es mostraren conformes amb revisar la seva actitud, en vista de la inutilitat de convèncer els països feixistes que acabin amb les seves provocacions.

Una "Plaça de la Generalitat de Catalunya", a València

Artemi Aiguader assistirà al descobriment de la làpida en representació del Govern català

El conseller de Seguretat Interior, senyor Aiguader, s'ha acomiadat València, en representació del Govern de la Generalitat, per tal d'assistir al nom de «Plaça de la Generalitat de Catalunya».

Ha manifestat el senyor Aiguader que creia que dilluns ja estaria de retorn.

El conseller de Seguretat Interior va acompanyat, en aquest viatge, del secretari general del Consell de la Generalitat, Martí Rourret.

A Bujaraloz ha estat rebuït un tort atac feixista

COMUNICATS OFICIALS

SECTORS DE CASP I ALCANYIC: Sense novetat.

SECTOR BUJARALÓZ: En la matinal d'ahir una columna facciosa, protegida per l'aviació i l'artilleria ha iniciat un atac a les nostres posicions de la serra d'Alcubierre; les nostres forces, en una maniobra envoltant, en la qual actuaren amb gran èxit els carros blindats, obligaren la columna facciosa a emprendre una desordenada retirada i deixà abandonats en les nostres posicions bon nombre de cadàvers i gran quantitat de material de guerra.

SECTOR OSCA: Al nord del sector l'enemic inicià un intens foc de fusell que fou contestat energèticament per les nostres forces, les quals hàbilment atinxerades aconseguiren castigar amb gran duresa l'enemic.

A la resta del front, sense novetat.

Els militars japonesos demanen la ruptura de relacions amb Nanquín

Toquio, 14. — Ha causat gran impressió la nota que les autoritats dels ministres d'Afers Estrangers, Guerra i Marina han lliurat al Govern. En aquesta nota es recomana:

Primer. Refusar les contrapeticións xineses.

Segon. Rompre eventualment les negociacions amb Nanquín.

Tercer. Afiançar i vigoritzar les

empreses i negocis japonesos a la Xina del Nord i Mongòlia Interior, amb el fi d'assegurar per la força la seguretat, els béns i els interessos dels japonesos a la Xina del Nord.

No se sap la resposta del Govern a aquesta nota, però hom suposa que s'ajupirà davant el desig dels nuclis militars, els quals cada dia pressionen més decididament els representants polítics del Govern.

PER AL COMITE DE NO INTERVENCIO

LES FABRIQUES FRANCESES RENAUULT I BRANDT HAN PROVEÏT ELS FACCIOSOS D'ARMAMENT

França, la iniciadora del ja famós Comitè de no intervenció, resulta que ara és la que proveeix de material bèl·lic els facciosos. Almenys així ho denuncia el periòdic «L'Humanité», de París.

En efecte, en un article de L. Sam-paix es denuncia que la fàbrica de municions d'artilleria Brandt ja uns dies va expedir algunes unitats de canons de 81 mm. a Itàlia i al Perú, però amb destinació a l'exèrcit rebel d'Espanya i, naturalment, amb l'autorització del ministeri de la Guerra i de M. Dallos, ministre d'Afers estrangers. Però això no és tot. Actualment la casa d'automòbils Renault està a punt de lliurar diverses camionetes a Franco per conduïdes del Govern de Portugal; i, finalment, diu el cronista que la casa Carrier, 12, Rue Saint Jean, a Saint-Ouen, acaba d'expedir a la sisena divisió de l'exèrcit rebel, carrer Victòria (Burgos) tres cotxes xassís Renault, números 785.362, 785.365 i 785.337, els quals no han marcat pas de buit, puix que anaven carregats amb calces de gran pes. «Es tractava de productes farmacèutics o de municions?»

De totes maneres aquesta expedi-

ció demostra que el bloqueig aereu no és aplicat als rebels.

Acabe dient Sampaix que és intolerable que inconscientment els treballadors francesos construïssin material bèl·lic que ha de servir per a matollar els seus germans espanyols que, com ha succeït a Madrid, eren metrallets per les bombes fabricades pels petits industrials de Lió i Villeurbanne.

El Tribunal Popular d'Euscadi jutjarà dilluns el cònsol d'Hongria pel deict d'espionatge

Bilbao, 14. — Per a dilluns s'ha assenyalat la vista del procés per delict d'espionatge contra el cònsol d'Hongria Sr. Wakeddigg.

En aquest procés apareixen també encartats l'ex-cònsol del Paraguai Martínez Arias, el banquer Juli Hernández, l'advocat Julià Munsuri, el comandant d'Infanteria Anglada i altres conegudes persones.

...del Kremlin, la del Mausoleu de Lenin, la de les grans parades militars, la de les grans destacades civiques... Plaça Roja de Moscou, escenari d'alguns dels fets i episodis més destacats en la història de la revolució russa.

Per aquesta plaça històrica ha desfilat aquests dies la nostra delegació, formada per elements civils i militars. En aquesta plaça han estat frenèticament aplaudits els nostres companys i en aquesta plaça ha sorgit unànime el crit d'adhesió del poble rus a la nostra causa.

Vegem diverses escenes de la gran manifestació cívico-militar celebrada amb motiu de l'aniversari de la Revolució. D'un costat, la gran desfilada de canons evolucionant en perfecta formació, mentre el cel és creuat per les esquadres dels famosos quadrimotors soviètics, d'eficàcia bèl·lica no igualada encara. De l'altre, el poble, el gran poble rus, els germans nostres exhibint una pancarta que és una bota als feixistes espanyols. Vegem Franco clavet a les aïcs d'un avió que porta les bombes preparades. A les accorades figures els embaixadors d'Espanya, el que ha de fer l'Espanya Grana, amb moros, un terç estranger en el qual són reunits tots els criminals del món, i amb la collaboració i «servència» d'Alemanya i Itàlia, les quals — si guanyessin, que no guanyaran — es repartirien, com a botí de guerra, grans extensions del territori espanyol.

«Armes per a Espanya!» «Avions per a Espanya!» Aquest és encara el crit del proletariat de tot el món. Amb tancs extrapesats com el de la fotografia i esquadres de quadrimotors com els que els nostres delegats han vist creuar el cel de la Plaça Roja, el proletariat mundial acabarà amb el feixisme.

L'exemple de Rússia ha de servir-nos de molt per a la formació de l'Estat futur; la U.R.S.S. ens ofereix la pauta, i seguint-la arribarem a l'èxit final. Com ella, potser amb més rapidesa que ella degut a la nostra situació en el mapa d'Europa, tindrem necessitat de preocupar-nos tot seguit de la formació d'un exèrcit nombros i dotat amb els armaments més moderns. Caldrà posar-nos en situació de poder respondre a qualsevulla ingerència estrangera.

Rússia, quan la Revolució de novembre, posseïa un exèrcit destit, pessimament dotat. Ja abans de la guerra l'exèrcit rus era un exèrcit desorganitzat amb molts homes mobilitzats, però amb poc armament, i dolent. Recordem la guerra amb el Japó i les derrotes sobre la terra polonesa en la gran guerra.

El nou règim no ha nagit d'organitzar tot, i avui la U.R.S.S. està preparada per a respondre a qualsevulla eventualitat. De la potencialitat bèl·lica de la U.R.S.S. ningú no en coneix res des de les estadístiques publicades l'any 1929. De llavors ençà, que és precisament quan han fet aparició els estris de guerra més formidables, impera el més gran secret. Amb tot, però, se sap que els recursos bèl·lics de la U.R.S.S. no tenen variació. — (Universal).

U.R.S.S. - EUSCADI

El cònsol de la U.R.S.S., Antonov Ovsenko, durant la seva visita, ahir a migdia, a la Delegació d'Euscadi a Catalunya. A la dreta, el ministre Irujo (Centelles)

Per terres de França

IMMEDIATAMENT, UN CRIT UNANIME: "VIVE L'ESPAGNE OUVRIERE!"

El poble francès, al costat de l'espanyol

Com més em valg endinsant a França, més m'adono de la intensa simpatia i de la solidaritat del poble francès envers la nostra causa.

Ahir fou a Macon capital del departament de Saona et Loire, amb motiu de l'aniversari de l'11 de novembre, on tingué lloc una gran reunió a la Casa del Poble. Vaig ésser presentat pel secretari de la C. G. T. a l'assemblea. Immmediatament, un boic de punys enlairà i un crit unànime de «Vive l'Espagne ouvrière!». «Canons et avions pour l'Espagne!» i «Bas le Comité de non intervention!». Val parlar sobre la nostra lluita contra el feixisme internacional i el perill que hi havia per a França. I en cert moment el meu parlament era interromput per ardoroses ovacions. En acabar, es féu una recepta per ajudar els milicians a vèncer els feixistes.

L'ambient per totes aquestes contrades, a favor de la nostra causa, és formidable. Les organitzacions obreres i polítiques voten acords que adreçen al Govern Blum, d'alliberament del bloqueig i fins i tot d'intervenir contra les bandes de malfactors que Franco, nou traïdor, ha traït a Espanya per a atropellar la llibertat del nostre poble. El crit d'armes i municions per a Espanya no és interromput més que pel de amor al feixisme! L'alliberament de la massa del poble és magnífic. La pressió sobre els escorpis legalistes del Govern francès és cada vegada més forta.

Malgrat la tasca dissonant dels periodics filofeixistes francesos, truant els esdeveniments, el bon poble francès és cada dia més partidari d'intervenir contra els feixistes italians i alemanys. Hom vibra davant l'heroicitat dels nostres milicians.

Dijon, 12 de novembre del 1938.

Albert VICTOR (del S. R. I.)

Han de presentar-se immediatament a les casernes les lleves dels anys 1934 i 1935

La mobilització és una disposició general adoptada per tots els partits i organitzacions obreres antifeixistes. Es, per tant, obligatòria a tots, absolutament a tots els homes que no volen ésser considerats com a faoclosos.

Interessa, de moment, la presentació dels reclutes compresos en les lleves dels anys 1934 i 1935. Han de presentar-se, doncs, immediatament els individus pertanyents a aquestes lleves, siguin del partit o de l'organització que siguin. Els necessita la causa de la Revolució en marxa. Els demana la victòria del poble sobre els seus enemics seculars.

Nou model de cartell que la Conselleria d'Economia de la Generalitat de Catalunya ha fixat profusament a Barcelona i a la resta de Catalunya per tal de donar a conèixer la divisió territorial de la nostra terra

AJUT INFANTIL DE RERAGUARDA

Una obra admirable

«Heu pensat en els nens, en aquests infants sense pares, sense ningú, als quals el feixisme ha condemnat a morir de fam, de tristesa en qualsevol lloc, en qualsevol recó d'Espanya?»

«Heu pensat en aquestes criatures víctimes innocents de la gran catàstrofe que s'ha desfermat aterridora sobre la nostra terra? ¿Infants sense casa, sense caliu de llar, obligats a fugir, a caminar hores i més hores per dreceres, per camins de mala mort, pujant i baixant muntanyes, patint de fred, mal vestits, mal abrigats i, pitjor encara, mal alimentats?»

Tots un moment o altre recordem aquestes rostres pàl·lids, aquestes ulls tristes, aquestes boques de les quals uns éssers criminals haurien volgut fer desaparèixer per a sempre la gràcia del somriure. Recordem aquestes cares esllangides, místiques que no rebran mai més, potser, el bes de la mare ni del pare, calgut aquest defençant tot allò que hi ha de noble, de pur i de gran a la vida.

Nosaltres recordem aquestes nens, una vegada o altra durant el dia; però hi ha unes notes, uns homes de bona voluntat que els recorden sempre, que treballen per a ells, que laboren en silenci perquè torni de bell nou l'alegria en aquests infants, perquè llurs cossos febles renexcin enfortits...

COM NEIX UNA BELLA OBRA
Sota el signe social de la U. G. T. i del P. S. U. va néixer el dia 15 del mes passat aquesta humanitària obra: Ajut Infantil de Reraguarda.

L'idea, l'estructuració de l'Ajut és deguda a la Federació de Treballadors de l'Ensenyança, alguns membres de la qual formen en els rangs de la Junta que mena els destins d'aquesta organització exemplar.

Tot just, doncs, fa un mes que

està en marxa aquesta obra i ja són innombrables les cases que porta lentes. Sembla increïble que en tan poc temps es pugui fer tant de bé, ajudar tant els pobres éssers desamparats, fugitius de la fúria homicida dels feixistes.

Però és així. L'Ajut porta un emblema, una empena i un coratge admirable gràcies, especialment, a mans femenines que tenen cura de tot, que estan en tot.

UN CARTELL US CRIDA
Fa dies que un cartell donà a conèixer públicament l'Ajut. Un cartell simple. Encara avui el podeu veure, on una mare, una dona alça amb mans amoroses un petit infant.

L'Ajut vol substituir les atencions de la mare, aquesta mare que li manca al nen fugitiu de les hordes feixistes. Per això ha fet una crida a tot Catalunya i Catalunya ha respost enviant a l'estatge central de l'Ajut Infantil de Reraguarda (Plaça Urquinaona, 11) tota mena de roba per als nens perquè res no els manqui.

La visió d'aquestes muntanyes de roba que veieu en tots els recons del pis aconseguí emoció. Gal·lèb la majoria és nova, una part ja ha servit, però. Són peces que les mares guarden curosament en un armari; són records de quan el noi o la noia eren petits: sabates, mitjons, roba de bolquers que encara ja olor de canfiora o de cotons.

I tot ho han donat atrets per l'obra, per aquest cartell que us crida, per aquesta dona que alça un infant en braços...

COM FUNCIONA L'AJUT

L'Ajut, malgrat la seva autonomia, està en certa manera controlat pel Comitè de Refugiats de la Generalitat de Catalunya, control que afecta solament en allò que es refereix a l'alloctament de refugiats.

Aquest matí, al teatre Barcelona, durant l'assaig de la funció de demà: Els infants de l'Institut Escola, de Madrid, en una escena de «El retablo de las maravillas», de Cervantes (Centelles)

E. R. de C. davant el poble

«L'orientació de les joventuts»

Ahir, a dos quarts de vuit del vespre i prosseguint la sèrie de conferències que el Grup Excursionista «Joventut Catalana» ha organitzat sota el títol general d'Orientació a les joventuts, tingueren lloc les que s'havien anunciat a càrrec d'Esquerra Republicana de Catalunya. El local es trobava completament ple.

El primer a parlar fou Maria Baldo de Torres i Illa. Començà posant de relleu el molt que Esquerra Republicana de Catalunya ha fet per a les nostres joventuts. Els nostres infants han tingut amb E. R. de C. dignitat, un dels seus millors defensors. I és que nosaltres el que ens interessa més és la formació del futur ciutadà perquè sabem que ell és el qui ha de formar la grandesa del nostre poble. El nostre Partit també s'ocupa d'una manera especial dels drets de la dona, i fou gràcies a aquesta preocupació que la dona catalana avui gaudeix de plenitud civil.

Maria Baldo s'adreçà als infants de la sala i els digué que ells que són l'esperança de la nostra pa que han de tenir ben present que per a triomfar en les coses de la vida s'ha d'ésser disciplinats, tenir un afany de superació, un gran esperit de germanor. I molt més en aquesta moment de guerra en què s'està gestant una nova vida. Orientació, joventuts —acabà dient— amb un sentit de responsabilitat i de seriositat mirant de cara al futur.

Maria Baldo fou molt aplaudida. Tot seguit féu ús de la paraula Joan Baptista Soler i Bru. Començà dient que seria breu puix que es trobava molt fatigat. El nostre partit —digué— l'ha mogut sempre una gran amor per a tots els homes. A nosaltres, als homes d'Esquerra Republicana de Catalunya no ens fa por cap idea social per avançar que sigui. Si l'economia del nostre país s'encauina cap a un socialisme o bé cap a un anarcoidindicalisme, l'Esquerra l'accepta, perquè tot allò que representa un avanç social té la seva simpatia.

L'Esquerra es troba bé amb tots aquells partits als quals anima ideals humans i progressius. Vosaltres, joventuts, us trobareu d'ací a uns anys amb la sang i l'esforç dels vostres pares. De vosaltres dependrà que aquest esforç sigui o no estèril. Jo crec, continua dient Soler i Bru, que vosaltres, joventuts, infants que m'escolteu, heu d'ésser els qui hauréu de donar a la nostra revolució aquell ample sentit humà i fortament catalanista que han de tenir les coses del nostre país. És per això que us dic —continua— que estímuem tothom i vulguem tothom com a germà, però no estimem aquell que renega de Catalunya. Una gran ovació coronà les darreres paraules de Soler i Bru i es donà per

me, l'Esquerra l'accepta, perquè tot allò que representa un avanç social té la seva simpatia.

L'Esquerra es troba bé amb tots aquells partits als quals anima ideals humans i progressius. Vosaltres, joventuts, us trobareu d'ací a uns anys amb la sang i l'esforç dels vostres pares. De vosaltres dependrà que aquest esforç sigui o no estèril. Jo crec, continua dient Soler i Bru, que vosaltres, joventuts, infants que m'escolteu, heu d'ésser els qui hauréu de donar a la nostra revolució aquell ample sentit humà i fortament catalanista que han de tenir les coses del nostre país. És per això que us dic —continua— que estímuem tothom i vulguem tothom com a germà, però no estimem aquell que renega de Catalunya. Una gran ovació coronà les darreres paraules de Soler i Bru i es donà per

me, l'Esquerra l'accepta, perquè tot allò que representa un avanç social té la seva simpatia.

L'Esquerra es troba bé amb tots aquells partits als quals anima ideals humans i progressius. Vosaltres, joventuts, us trobareu d'ací a uns anys amb la sang i l'esforç dels vostres pares. De vosaltres dependrà que aquest esforç sigui o no estèril. Jo crec, continua dient Soler i Bru, que vosaltres, joventuts, infants que m'escolteu, heu d'ésser els qui hauréu de donar a la nostra revolució aquell ample sentit humà i fortament catalanista que han de tenir les coses del nostre país. És per això que us dic —continua— que estímuem tothom i vulguem tothom com a germà, però no estimem aquell que renega de Catalunya. Una gran ovació coronà les darreres paraules de Soler i Bru i es donà per

L'hora de l'àpat! Vegeu la cara riallera dels infants, a punt de començar a dinar... (Cent.)

Sense partidisme de cap mena aquest organisme acull els nens refugiats a Catalunya que hom destina a ell. Els proporciona estatge, roba, aliment, ensenyança, tot allò que és la vida material i espiritual de l'infant.

Per allotjar aquests nens compta avui dia amb edificis als carrers Platí i Avinyó; el que fou Residència de Senyorettes Estudiantes i dintre de poc, demà o demà passat, un altre edifici situat a l'Avinguda del Tibidabo.

La Generalitat ha cedit també a l'Ajut Infantil la casa de la Colònia de l'Institut Escola, enclavada a Sant Pere de Vilamajor.

Tenir delegacions així mateix a Puigcerdà, a la Batlloria i a Gualba, i nens allotjats en cases particulars de Barcelona. Els directius d'aquest organisme no són partidaris de separar els nens que arriben, puix que cadascun d'ells han estat sempre junts, ja que són d'un grup escolar o d'una guarderia.

DE QUE VIU AQUESTA OBRA
L'obra viu dels donatius que hom fa, dels lliuraments en metàl·lic o bé en roba i ha establert un tipus de subscriptor que paga d'una manera regular una quota voluntària.

Molts obrers del ram de gèneres de punt, de la confecció i dels teixits treballen hores extraordinàries per oferir la seva col·laboració a la magnífica empresa. La Premsa anuncia constantment, i no cal dir que d'una manera desinteressada, aquesta obra de l'Ajut. Ràdio Associació també hi col·labora. Falta encara que en aquesta col·laboració hi sigui tot Catalunya.

Els nens també aporten el seu gra de sorra. Hi ha el cas d'aquells infants, una colla, que es dediquen a collir bolets, tot un diumenge; després els vengueren i el producte d'aquesta venda està íntegrament a la caixa de l'Ajut...

Demà hi ha un gran festival al Teatre Barcelona a profit d'aquesta obra. És un acte d'alta qualitat artística. Unes obres de Cervantes i una òpera de Mozart. Si això no fos prou, la finalitat purament benèfica de l'acte serà la causa que no quedi ni una sola localitat sense omplir.

LL

Vint actes als Estats Units a favor de la causa espanyola

València. — A la presidència del Govern s'ha rebut un telegrama de Marcel·lí Domingo i Isabel de Palència donant com a títol d'haver-se celebrat als Estats Units uns vint actes públics en els quals es feren importants recaptades a favor de la causa espanyola.

acabat l'acte que palesa una vegada més la força que té en el nostre poble el Partit d'Esquerra Republicana de Catalunya.

DIARI DE LA GUERRA

(Recull d'informació telegràfica des del tancament de la nostra edició d'ahir fins aquesta matinalada)

S'HA AVANÇAT QUATRE QUILOMETRES A LA CARRETERA D'EXTREMADURA

Madrid, 13. — A trenc d'alba d'avui s'ha començat a posar en pràctica els plans del comandament.

Els faoclosos que atacaven des de prop de la Casa de Campo i als sectors que donen cara als de Huemera i Pozuelo, han vist que era impossible reposar del dur càstig que sofrien dies passats.

La columna del Rosal ha tingut un combat duríssim amb forces del Tercer i moros, als voltants d'Huemera.

Les forces de la F. A. I., a les ordres del comandant Palacios, han atacat a la baloneta, i han fet recular l'enemic més de tres quilòmetres.

Ha estat ocupada per les nostres forces una bateria enemiga de llarg abast, i d'altres han estat desmuntades, però també han quedat en poder nostre.

A la carretera d'Extremadura, durant la nit darrera, les forces lleials aconseguiren avançar quatre quilòmetres.

Al sector més proper a la Casa de Campo, la Brigada Internacional desenvolupa els faoclosos d'unes posicions importants, i captura diverses metralladores.

A darrera hora de la tarda l'avanç de les nostres tropes continuava amb resultats positius.

MANGADA, FERIT?

Madrid, 13. — Un diari assegura haver rebut a darrera hora d'aquesta tarda, la notícia que ha resultat ferit lleument el general Mangada.

EL NOMBRE DE BAIXES CAUSADES A L'ENEMIG EN ENORME

Gibraltar, 13. — Avui han arribat a aquesta població diverses persones procedents de Sevilla les quals han manifestat que des de fa dos dies no paren de passar per les vies ferroviàries de Cáceres, Badajoz, Huelva i Sevilla, incomptables trens completament plens de ferits procedents del sector de Madrid.

El nombre de ferits que han estat traslladats a Sevilla i Chidix és

enorme, fins al punt que tots els hospitals i ambulàncies resulten insuficients, i s'ha hagut d'improvisar nombrosos hospitals de sang.

A Sevilla la població està consternada davant l'espectacle de tan gran desastre.

«FRANCO HA FRACASSAT» —DIU LA PREMSA FRANCESA

París, 13. — El periòdic «L'Humanité» publica un article en el qual tracta sobre la defensa de Madrid, i diu:

«L'heroica defensa de Madrid empena d'esperança tots els que senten preocupació per la pau i seguretat. Nosaltres demanem que es restableixi el comerç lliure amb l'Espanya democràtica.»

Per la seva part, madame Taboulet escriu a «L'Oeuvre»:

«L'èxit assolit per les tropes governamentals a les darreres quaranta-vuit hores pot modificar la situació de la política general, ja que és impossible que Franco pugui fer-se amo de Madrid.»

En un altre article que publica «Le Populaire», es diu entre altres coses:

«Franco ha fracassat completament davant Madrid.»

NOVA DESFETA FACCIOSA A LA SERRA D'ALCUBIERRE, AL FRONT D'ARAGO

El comunicat d'ahir del consell de Defensa a S. E. el President de Catalunya, diu així:

«Sector d'Olesa. — Lleuger títol a les línies avançades que ràpidament ha estat neutralitzat per les nostres forces.

Sector de Bujaraloz. — Des de les primeres hores de la matinalada les forces enemigues han iniciat un atac protegit per l'aviació i artilleria damunt les nostres posicions a la Serra d'Alcubierre. Les nostres han manllobat amb la cooperació dels blindats i han envoltat la columna facciosa, la qual fugí desordenadament, i deixà al camp 30 cadàvers, gran nombre de fusells i municions.

Als sectors de Casp i Alcanyis, res de nou.»

6.439.877'70 pessetes

és la quantitat total recaptada fins al dia 12 del corrent a la Conselleria de Defensa a profit de les víctimes de la subversió feixista. SEQUEIXEN ELS DONATIS.

EL CAMI DE CATALUNYA

EL PAIS VALENCIA I LA SEVA AUTONOMIA

Les organitzacions que integren el front antifeixista a les terres valencianes han arribat per fi a coincidir plenament amb la demanda d'autonomia per al seu país, a presentar al Govern de la República.

Aquest acord fou prou del dia 2 del corrent, després de diverses deliberacions anteriors, en les quals no s'havia pogut arribar a una completa coincidència malgrat haver-hi absoluta unanimitat en el principi autònom. L'única divergència que existia era observada pels partits Socialista, Comunista i Unió General de Treballadors, per interpretar que era inoportú en aquestes moments plantejar aquest problema al Govern de la República.

Però les necessitats de la nova estructuració econòmica feren necessària la creació del Consell d'Economia —que ja es troba en vies de realització— i aquesta mateixa iniciativa sorgida en el si del Comitè Executiu Popular, ha posat encara més en evidència la manca imperiosa d'un estatut jurídic que determinés les atribucions, dretes i doures que estaven conferides a cada un d'aquells organismes.

Tant en l'aspecte econòmic com en tot allò que fa referència a les funcions de govern que des del seu origen ha vingut desenvolupant el Comitè Executiu Popular, i ahiuc per a satisfer la majoria de l'opinió valencianista es fa indispensable aquesta mesura: reclamar les facultats autonòmiques que per a la regió valenciana.

El Govern de la República reconegué per mitjà d'un decret la personalitat del Comitè Executiu Popular, el qual, fins al moment present, ha estat el que ha orientat totes les activitats inherents a la guerra civil i totes aquelles que ha estat precis desenvolupar per a portar a terme la missió difícil de reorganitzar i superar d'acord amb els principis socialistes, una economia en plena decadència, basada en un individualisme burges i per tant antiesocial.

El Comitè Executiu Popular necessita l'Estatut amb les facultats suficients per a poder desenvolupar amb llibertat de moviment les seves iniciatives, i que són la representació genuïna del poble valencià, i així poder col·laborar amb més eficàcia, al pot ésser, en la lluita contra el feixisme.

L'Estatut per al poble valencià significa la plasmació de l'ideari antifeixista oposant en el terreny de la realitat el reconeixement del dret dels pobles a regir-se per si mateixos en contra del concepte centralista i opressor que informa la reacció feixista.

La València catalana ha assolat el camí a seguir: Llibertat per als homes, per a tots els productors i llibertat per als pobles. La incorporació de València al moviment autonòmic és el recorregut de la seva personalitat històrica, que el nostre poble sempre ha enlluernat i encoratja tota la població alliberada del feixisme a prosseguir estretament units per sentiments fraternals la lluita victoriosa contra el feixisme i assoliment de la nova Espanya lliure i progressiva.